

QUINQUAGESIMA (FASTELAVNSSØNDAG)

Indgangsvers (Sl 31)

Vær for mig en beskyttende Gud, og et tilflugtssted der frelser mig, for du er in styrke og min tilflugt, og for dit navns skyld skal du lede mig og give mig næring. **V.** På dig, Herre, har jeg håbet, lad mig ikke i evighed blive til skamme. Befri mig og frels mig i din retfærdighed. Ære være.

Kirkebøn

Vi beder dig, Herre, hør nådigt vore bønner. Løs os af syndernes lænker og vogt os for alt, hvad der truer os. Ved vor Herre.

Epistel (1 Kor 13,1-13)

Brødre! Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet. Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har kærlighed, gavner det mig intet. Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt. Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. For vi erkender stykkevis, og vi profeterer stykkevis, men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forgå. Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn. Men da jeg blev voksen, aflagde jeg det barnlige. Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud. Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.

Graduale (Sl 77)

Du er den Gud, der gør undere, du viste folkene din styrke; du udfriede dit folk med din arm, Jakobs og Josefs børn.

Tractus (Sl 100)

Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden! Tjen Herren under glædessang, trød frem for ham under jubel! Forstå, at Herren er Gud, han har skabt os, og ham hører vi til, vi er hans folk og de får, han vogter.

Evangelium (Luk 18,31-43)

Han tog de tolv til side og sagde til dem: »Se, vi går op til Jerusalem, og alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes: Han skal overgives til hedningerne, og de skal håne ham, mishandle ham og spytte på ham; de skal piske ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå.« Men de fattede ikke noget af dette; det var skjulte ord for dem, og de forstod ikke det, som blev sagt. Da Jesus nærmede sig Jeriko, sad der en blind mand ved vejen og tiggede. Han hørte, at en skare kom forbi, og spurgte, hvad der var på færde. De fortalte ham: »Det er Jesus fra Nazaret, som kommer forbi.« Da råbte han: »Jesus, Davids søn, forbarm dig over mig!« De, som gik foran, truede ad ham for at få ham til at tie stille; men han råbte bare endnu højere: »Davids søn, forbarm dig over mig!« Og Jesus stod stille og befalede, at manden skulle føres hen til ham. Da han var kommet derhen, spurgte Jesus ham: »Hvad vil du have, at jeg skal gøre for dig?« Han svarede: »Herre, at jeg må kunne se.« Og Jesus sagde til ham: »Bliv seende, din tro har frelst dig.« Straks kunne han se, og han fulgte ham og priste Gud. Og hele folket så det og lovpriste Gud.

Offertorium (Sl 119)

Lovet være du, Herre, lær mig dine lovbud! Med mine læber opregner jeg alle de bud, du har givet.

Stillebøn

Herre, vi beder dig, lad denne offergave rense os fra vore synder og helliggøre dine tjenere på legeme og sjæl til at fejre ofringen. Ved vor Herre.

Treenigheds præfation bedes.

Kommunionsvers (SI 78)

De spiste og blev helt mætte, han tilfredsstillede deres grådighed. Men deres grådighed hørte ikke op.

Slutningsbøn

Vi beder dig, almægtige Gud, at vi som har fået den himmelske føde, ved dens hjælp må skærmes imod alt, hver der truer os. Ved vor Herre.